

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Ogerska kriza.

Na Ogerskem je nastala velika in nevarna kriza. Pri tej krizi gre za več, kakor samo za obstanek Banffyjevega ministerstva in vladajoče liberalne stranke, gre za ogersko ustavo, a v zadnjih svojih konsekvencah se tiče kriza tudi organizacije, katera se sedaj zove avstro-ogerska monarhija.

Ustavna kriza se je izcimila iz osebnega boja proti Banffyju, proti brutalnemu in nasilnemu vladanju tega pandura in njegove, do kostij korumpirane stranke. Začel se je že po zadnjih volitvah, pri katerih je Banffy z najnesramnejšim kršenjem zakonov, s kupovanjem glasov in različnimi sleparstvi zagotovil svoji stranki veliko večino v parlamentu in opozicijske stranke znatno oslabil. Opozicija je takrat spoznala, da more resnično parlamentarno vladanje na Ogerskem zagotoviti samo, če strmoglavi Banffyja. Ta boj proti vladi je postal tem ostrejši, čim bolj se je kazalo, da se pripravlja Banffy na razpust parlamenta in na decimiranje opozicije, a dosegel je svoj višek v tistem trenutku, ko se je s spretnim izkoriščanjem nekaterih določeb ogerske ustave posrečilo opoziciji, spraviti Banffyja v največje stisko.

Meseca septembra je Banffy sklical državni zbor. Upal je, da se mu brez težav posreči, izposlovati primeren budgetni provizorij in dognati nagodbo. To bi bil tudi lahko dosegel, da ga ni opozicija vjela v svojo past.

Rečeni predlogi sta dali opoziciji silno orožje za boj proti Banffyju. Po čl. X. ogerske ustave iz l. 1867. ne sme vlada parlamenta ne zaključiti in ne razpustiti, dokler ni odobril proračuna in računskih zaključkov, a po čl. XXXIII. zakona iz leta 1874. mora mej razpustom parlamenta in mej novimi volitvami preteči 40 dni. Na te kavtele ogerske ustave je opozicija zasnovala svoj poskus, strmoglavit Banffyja in osredotočila je svoje delovanje na to, da prepreči vsprejetje budgetnega in nagodbenega provizorija pred novim letom.

Najprej, od septembra do druge polovice novembra, je namenoma tirala le navidezno opozi-

cijo, začela pa je z obstrukcijo isti dan, ko je vsled ustavno določenega roka 40 dni postalo nemogoče, da bi vlada mogla razpustiti zbornico in izvršiti nove volitve še letos, tako da bi se novi parlament še letos sešel in dovolil budgetni provizorij in nagodbeni provizorij. Ogerska ustava ne pozna tacihi cesarskih naredb, kakršne se izdajajo pri nas na podlagi § 14, ogerska ustava pozna samo v parlamentu sklenjene zakone, a če parlament ne dovoli budgeta, mora vlada ali poteptati ustavo ali pa odstopiti.

Že sedaj je brez dvoma, da ogerski parlament do novega leta ne bo mogel odobriti ne budgeta in ne nagodbe, da opozicija to odobrenje prepreči. Po zakonih logike bi moral Banffy odstopiti, toliko bolj, ker opozicija sama priznava, da takoj odneha od svoje taktike, in da dovoli budget in nagodbeni provizorij, čim se umakne Banffy. Toda Banffy se neče udati in hoče poskusiti s protustavnim vladanjem, da ohrani sebe in liberalno stranko na krmilu.

Ako parlament do novega leta ne odobri nagodbenega provizorija, prestane v smislu ustave vsaka zveza mej Ogersko in Cislitvansko, a če do tlej ne odobri budgeta, nima vlada pravice, pobirati davke in prebivalstvo tudi ni dolžno davke plačevati. To hoče vlada preprečiti z izvenparlamentarnimi sredstvi, s katerimi bo, ako jih porabi, na eklatanten način kršila ustavo in s katerimi provzroči ustaven boj, kakršnega Ogerska že pol stoletja ni videla.

Vlada se je z liberalno stranko zjediniila na to, da jo stranka pooblasti, vzdržati provizorno sedanje razmerje mej Ogersko in Cislitvansko in pobirati davke tako kakor da je parlament to dvoje dovolil s posebnimi zakoni. Stranka si je prilastila pravico, govoriti v imenu celega parlamenta. Njeni pristaši hočejo s svojimi podpisi pokazati, da je večina parlamenta pripravljena odobriti nagodbeni in budgetni provizorij, da pa tega ne more storiti, ker opozicija brezobzirno izkorišča svoje pravice, katere ji daje državnozbornski pravilnik, in upa, da opraviči s tem kršenje ustave.

Da se opozicija ne uda, in da bo boj proti vladi nadaljevala s podvojeno močjo, to je pač naravno. A tudi vladna stranka sama se je radi te namere, vladati proti določbam zakonov in ustave, začela krhati. Hrvatki minister Josipovich je odstopil, veleugledni predsednik poslanske zbornice Szilagy je demisijoniral in zajedno z njim se je umaknil tudi prvi podpredsednik, povrh pa je v liberalni stranki nastal razpor in je cela vrsta poslancev iz nje izstopila, ker ne odobravajo nameravanega kršenja ustave.

Liberalna stranka je s sprejetjem Tiszovega predloga pooblastila vlado, da sme ustavo suspendirati, a če bo vlada s tem tudi zmagala, to je še jako dvomljivo. Ogerski municipiji so si znali ohraniti važno pravico. Municipiji namreč niso dolžni izvrševati ministerske naredbe glede iztirjavanja davkov in novačenja rekrutov, ako davkov in rekrutov ni dovolil državni zbor. Na podlagi te važne in dragocene pravice se bode mnogo komitatov uprlo na podlagi pooblastila vladne stranke izdanim ministerskim ukazom, tako da so najsiditejši ustavni boji neizogibni.

Rekli smo že začetkom teh vrst, da je ogerska kriza za Cislitvansko največje važnosti, ker se v svojih konsekvencah tiče dualizma. Ako ogerski parlament ne odobri nagodbenega provizorija, in ga ogerska vlada na podlagi „pooblastila“ svoje stranke uveljavi, je to evidentna nezakonitost. Ako ogerski parlament ne odobri nagodbenega provizorija, izgubi carinska in trgovska pogodba mej Cislitvansko in mej Ogersko vsako pravno podlago in je neveljavna tako za Ogersko, kakor tudi za Cislitvansko.

V Ljubljani, 9. decembra.

O politiki avstrijskih Nemcev piše „Kreuz-zig“ jako obsojajoče. Predvsem zavrača Schönerer-jance, ki so osvojili nemške gostilne, kjer delajo prav slabo politiko ter si prisvajajo prijateljstvo Nemčije kot monopol. Toda to prisvajanje ne vzbuja

LISTEK.

„Simfonije“.

Spisal Vladimir Jelovšek.

(Poroča A. Aškerc.)

(Konec.)

Človek pa ni sam za sebe na svetu. Posameznik je navezan tudi na družbo; saj izven družbe ni človeka niti misliti ne moremo. Človek je res družabno, socialno bitje — ζων πολιτικόν. In zato spadajo misli, ki jih izreka pesnik v svojih umotvorih, pod kontrolo družbe človeške. Nastane boj. Kako sprejme družba njegove misli, ideje? Ali jih bo razumela, osvojila si jih, ali pa jih odkloni? Ali se posreči mislecu, suggerirati svojim soljudem svoje mnenje? To je tisti večni boj, odkar je dan ljudem jezik, tisti boj mej subjektom, mej individuum in mej družbo...

Seveda niti najženijalnejši mislec, pesnik, umetnik ni kak „astralni“ proizvod, pač pa je naraven proizvod tiste socialne sfere, iz katere je izrasel. Narodni, politični in gospodarski pogoji dajejo določeni zemlji svoj značaj, svojo barvo. Nekateri najnovejši sociologi si razlagajo nastajanje raznih filozofskih sistemov, političnih konstelacij ter tudi umetniških struj samo in jedino iz gospo-

darskih pogojev dotične dobe. Kakor rastline iz tal, tako raste vse iz srede dotične dobe — tudi poezija. Socialni milieu je rodil Homerja, Sofokla, Horaca. Sokrata, Aristotela; socialni milieu je dvignil kvišku Shakespeara in Danteja, socialni milieu je rodil Goetheja in Schillerja, Puškina in Lermontova, Ščedrina, Gogolja in Dostojevskega, Turgenjeva in Tolstega. Družbe naše in časa našega otroci so tudi vsi socialistični in socialni poetje narodov evropskih — samo s to posebnostjo, da ti umetniki svoje roditelje — družbo svojo in čas svoj kritikujejo in si žele boljših roditeljev...

* * *

Nič drugače ni pri nas Slovanih v obče in pri nas Slovincih in Hrvatih posebej. Tudi naša jugoslovanska poezija je kolikor toliko rastlina našega socialnega, političnega položaja.

Ker pa v ogromni meri olajšano občevanje dandanes narode in posameznike vkljub vsem političnim mrzncjam in narodnostnim sovraštvom zbljuje, stoje umetniška stremjenja mej nami kolikor toliko tudi pod vplivom naših evropskih sosedov. Kaj je bilo treba toliko besed za to, da povem, da niti Vladimir Jelovšek ni padel iz oblakov, ampak, da ga je rodila narodna in mejnarodna družba...

Kaj naj rečemo o njegovih „Simfonijah“? Toliko je gotovo, da je njihov oče resničen pesnik,

da ima velik talent, da ima čuteče srce, da zna globoko misliti, da ima živahno fantazijo, včasih genijalen polet... Lepa oda na vstajenje iz sužnosti, politične in socialne, je pesem „Uskre“; tragična slika iz življenja je „Memento“. Živahna vizija je „fin-commercement“, polna plastičnih, pretresujočih prizorov. Bode li se kdaj res tako godilo, tega bi pesnik sam ne mogel apodiktčno povedati. Toda pesem sama ob sebi je veličastna, ako bi kdo tudi hotel videti tendence njene...

Imenitna satira je „Stara bajka“, kaže nam moža, ki se iz radikalnega rodoljuba potem, ko je prilezel na primerno višino „dietenklase“, prelevi v filisterskega optimista, egoista. Takih perečih satir hrvaška književnost nima preveč. Duhoviti Šandor pl. Gjalski je bil letos nekaj podobnega povedal v prozi, pa je dobil za to — „modro polo“...

„Prvi snijeg“ je lepa socialna silhueta, prepletana z raznimi kontrasti.

V „Stari pjesmi“ kaže pesnik polet in fantazijo. Duhovita stvarica ta kratka pesem! —

„Tamjan“ je kakor dim iz kadilnice sicer nekoliko meglen, toda zamotan je duhovito. —

Ta del pesmij, ki je značen s hrupno mistično-lakonično „etiketo“ „Ex“, se bistveno razločuje od drugega dela. Tudi v drugem delu najdeš dovolj čustva, najdeš mislij vidiš podob. Toda

ljubezni, in to je avstrijskim Nemcem škodljivo. Velikonemci so proti aneksiji nem. krajev Avstrije, ker vedo, da bi taka aneksija oslabilila Nemčijo. Zato pa žele Nemci vendar-le zvezo z Avstrijo. Druga napačna točka v programu avstr. Nemcev je pa njihov odpor proti nagodbi z Ogrsko. Badenijeva nagodba res da ni ugodna, toda odstraniti se ne more drugače kot s silo. Zato Velikonemci ne morejo razumeti, zakaj si avstrijski Nemci nako-pavajo poleg boja s Slovani še boj z Madjari in z Rimom. Madjari in Nemci morajo biti prijatelji, ako hočejo v svoji politiki kaj doseči. „Krauzztg“ pri-poroča torej Nemcem, naj sprejmo nagodbo z Ogr-sko, sicer bo trpela Cislitvanska še večjo škodo. Končno pa naj si Nemci pridobijo klerus, ki je mo-gočen faktor ter naj ga izrabijo v boju proti Čehom in Poljakom.

V bolgarski vojski nikakor ne vlada zado-voljstvo, ker so se emigrirani častniki zopet uvrstili v polke. Emigranti so dobili prejšnja svoja mesta, zato pa niso častniki nikakor zadovoljni, ker so v napredovanju pomaknjeni nazaj. Ker so pa dobili emigranti nekod celo jako ugledna in uplivna mesta, se pokaže tu in tam velika neharmonija v oficir-skem koru, in emigrantom postajajo tla naravnost vroča. V Ruščuku n. pr. je postal Radki Dimitrijevič štabni pobočnik. Dimitrijevič je bil dejanski sotrudnik pri uporih častnikov bivšemu knezu Battenberžanu-ter je celo veliko vlogo igral, ko so pogнали nesreč-nega kneza preko meje. Častniki garnizije v Ru-ščuku sedaj nečesto obklevajo z Dimitrijevičem in celo v službi mu kažejo neprijazno lice. Divizijski poveljnik je odklonil vsako posredovanje, zato pa je posegel sedaj celo ruski poslanik v vso afero, a tudi menda brez uspeha.

Princ Jurij grški se pripelje 18. t. m. v Suda-Bai, in sicer se bode peljal na svoje odgovorno mesto z ozirom na sultanovo občutljivost s fran-cosko vojno ladijo. Italijanski korvetni kapitan, Gerra, in štabni šef, komandanta italijanskega ladijevja, admiral Bettola sta v Atensh, da dolo-čita s princem ceremonijel za sprejem.

Prestolni govor, s katerim se je tvoril nemški državni zbor, povdarja, da so razmere z vsemi vlastmi najprijaznejše. Ruskega carja imenuje Viljem II. „dragega prijatelja“, cesarja avstrijskega pa „dragega zaveznika“. Glede razoroževalne kon-ference pravi cesar, da jo nemška vlada simpatično pozdravlja, glede protianarhističnega mejnarodnega kongresa pa meni Viljem, da bode imel vsekakor praktičnih posledic. O potovanju v Palestino pa govori patetično kakor kapucin v Valenštajnovem taboru.

Dopisi.

Iz Celovca, 6 decembra. (Junaški čin našega občinskega sveta.) Poročalo se je že na kratko, kakšno je pogodil celovski občinski svet dne 30. m. m. Nemški listi mu zaradi tega kadé s kadilom in poó hvalo, a da se stvar morda ne izpregleda ter ohrani v spominu, hočem se danes tudi jaz pečati nekoliko z njo. Dr. Kolmajer, kate-rega je poslal koroška hranilnica v mestni svet, je

prvič so te podobe čisto nejasne, dikcija se utegne komu zdeti prenaturalistična. V obče pa je tudi tu-kaj poezija dovolj, samo, da bi se bile morale „pesmi“ drugega dela „In“, pisati tako, kakor se pišejo članki in novele, to je kar per estensum. Saj pravi verzi to itak niso. Škoda, da je posnemal g. Jelovšek tukaj dekadente od slabe strani! To je prava metrična anarhija. Ne! Ritem je tudi v teh pesmih, samo da je to ritem proze. Čemu jim je dal obliko, res ne vem!

Ko bi hotel biti malenkosten, vprašal bi tudi pesnika, čemu, za Boga, je dal svoji knjigi tako nespretno obliko v veliki četvorki! Pa brez zazna-movanih strani! In tiskati je dal samo 333 eksem-plarov in knjiga se niti ne prodaja!

Pesnik s takim prekrasnim pesniškim fondom, s tako nenavadno nadarjenostjo, pač ne potrebuje takih ekstravagantnih zunanjstij, da bi z njimi po-zornost obračal na-se.

Vsebinsa sama mora čitatelja pri-vlačiti, zanimati.

Čemu tudi z nepotrebnimi afektacijami nalašč izzivati zasmeh in ironične opazke? Svet je že tako dovolj hudomušen!

Ne, res ves ta simbolizem nas pušča popol-noma hladne.

Pesnika Jelovškega pa bi bilo res škoda, če bi

podal predlog, naj se v sedanjo službeno pragmatiko mestnih uslužbencev po-stavi pasus, da se bodo v prihodnje oddajale vse mestne službe izključno le Nemcem. Ta predlog je podpisalo izmed 22 navzočih 16 občinskih odbornikov. — Ali ste ga videli nemškega Mihalja, kako mu je varstel vi-soko greben? Celovec meni, da mu bodo sledili tudi drugi kraji po Koroškem. Kar počenjajo na Dunaju in v Gradcu, to hočejo uvesti tudi v Celovec. Toda dolgo ne pojde dalje po nasvetih Kolmajerjevih in tovaršev, zakaj ti delajo račun brez krčmarja. Saj je ta najnovejši sklep občinskega sklepa občinskega sveta že sedaj povzročil precejšnje ogorčenje ne samo pri Slovencih, ampak tudi pri Nemcih samih, češ, da zna ta predrzni korak roditi slabih posledic. Mar more imeti tak sklep dolgo časa kaj veljave v mestu, ki se takorekóč živi od oko-ličanskih prebivalcev, od slovenskih kmetov? Slovenski kmet, ki vozi drva in pripe-lješ vsa potrebna živila, da se pasó in redé celovski nemški nacionalci; ki nosiš težko prihranjeni de-nar v koroško hranilnico, da ona potem lažje zida velikanse palače, v katerih se neštivilokrat za-bavlja na Slovane, in da lažje podpira take može, ki gredo tebi namesto v korist, ali vsaj na roko pa z bojnimi kopjem naproti, — ali hočeš še nadalje voziti, nositi in dajati zaslužka celovskim obrtnikom in trgovcem, ki volijo take nestrpnosti za svoje sta-rešine, in ki ob četrtkih tako težko čakajo nata? Odpri vender oči in glej, komu zaupaš. Ali ne veš, da gojiš gada na svojih prsih? Ali se nikdar ne ozreš okoli sebe, kadar govoriš v mestu svoj dragi jezik, katerega te je mati najprej učila — materin jezik pa je gotovo največja svetinja vsakega naroda —, da se ti za hrbtno posmahujejo vsi, od mleče-zobega otroka oo največjega gospoda, ali te nič ne presune, kadar te zmerjajo in psujejo s psokami „Windšar“? Ali nisi še opazil, da se za Madžare, če govoré glasno po ulici, ali pa za Lahe, če pojó laški po gostilnicah in ki niso niti avstrijski dr-žavljeni, in delajo kar hočejo, živa duša ne zmeni, tebe pa, ki si takorekóč „krušni“ oče celovski, ho-čejo, kakor kaže vsaki dan kak nov slučaj, suvati s kota v kot in ravnati s teboj, ko s sužoji, ker se niti v svojem jeziku ne bodeš mogel več ali pri-tožiti ali kaj poizvedeti, ali pričati itd. Sedaj bodeš mogel pri sebi imeti vedno le tolmača, če sam ne znaš, da bodeš ustregel lepo zalitim nemškim tre-buškom tam gori na magistratu v Celovcu, katere si — dobro si zapomni — ti zredil s svojo prid-nostjo in s svojimi žulji, a takim se niti poljubilo ni, slovenskega jezika se učiti, da bi mogli s teboj naravnost govoriti, če te potrebujejo. Zavedi se vendar in dobro premisli odsej, predno nosiš denar v prodajalnico, h komu greš, prepričaj se poprej, ali je tvoj prijatelj ali sovražnik; na lepe, mam-ljive in hinavske besede ne glej, ampak na njegovo poštenje in možatost. Saj imaš malone polovico ce-lovških prebivalcev v žepu, ki so popolnoma od-visni od tvoje volje in dobrosrčnosti. Uverjen bodi, da bodo napočili tudi zata boljši časi, ko se bode tvoja beseda povsod upoštevala, ne samo takrat, kadar je treba odriniti in šteti, če bodeš postal od-ločen in neizprosni, sedaj tako vroč-krvnim Ger-manom pa se bo kar čez noč kri ohladila.

†††

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9 decembra.

— (V zjedinenju je zmaga.) Pod tem za-glavjem je „Edinost“ v torek priobčila članek, ka-teri smo čitali z resničnim — začudenjem. Članek

se kdo zaradi dekadentne vnanjosti njegovih mislij polnih poezij hotel norca briti iz njega?

Ker je g. Vladimir Jelovšek še mlad, ima hr-vaška lepa književnost gotovo še veliko pričakovati izpod njegovega pesesa.

Sedaj je še „mošt“, še „vreja“, nahaja se še v štadiju „sturma in dranga“. Kadar se „očisti“, dozori krepko vino, saj smo že v tej zbirki, posebno v prvem njenem delu, užili mnogo ukusnih, aro-matičnih požirkov...

Vnanje efekte pa naj v bodoče popolnoma prezira!

Veseli nas, da študira socialno vprašanje in da zajema svoje sujete najraje iz socialne sfere. Saj je baš ta sfera neizčrppljiva zakladnica misle-čemu in čutečemu pesniku, ki razume sedanjost. Hic Rhodus...

Ako ga ne veseli pisati verzov, pravih verzov namreč z razvidnim ritmom, četudi brez rim, no, pa naj se loti povesti, romanov, črtic!

Želimo, da porodi muza njegova še veliko le-pga in dovršenega bratovski beletristiki hrvaški; saj kar pridobi ta, to dobi posredno tudi naša slovenska...

Svoje prvence „Simfonije“ je pesnik posvetil neki duhoviti Slovenki.

ima namen dokazati, da so bili opravičeni klic „proč od Ljubljane“, ker „predstavljali javnagr-mnenja in pred vsem tudi javna glasila“ na Kranj-skem ne store svoje dolžnosti. „Edinost“ priznava hvaležno, da občinski svet ljubljanski, deželni zbor kranjski in slovenska delegacija store vse, kar je v njihovih močeh v obrambo znanj kranjskih Sloven-cev, morda uvileva tudi, da so kranjski državni poslanci pri tej borbi že popolnoma posabili na Kranjsko samo, a valic temu se jej vidi, da ideja vzajemnosti še ni prešla v kri in meso naroda, mase prebivalstva. In dokaze za to ima uprav kla-sične, take, da jim po njenem mnenju ni možno ugovarjati. Prvi dokaz je to, da je neka „zelena veja narodovega razumnštva“ v Ljubljani rekla nekemu primorskemu Slovence, kateri je tožil „radi taktike, ki jo je jel ubirati „Slov. Narod“ nasproti goriškim Slovincem“: „Oh, pustite nas pri miru s tem, to se je že preživelo.“ Kar je jeden posa-mičnik rekel, to generalizuje „Edinost“, to velja za vso Ljubljano, za celo Kranjsko! Kako naj se tako postopanje imenuje, poseba ko „Edinost“ ime dotičnika modro zamolči?! Drugi dokaz, da kranjski „Slovenci“ ne pojмимо vzajemnosti in da ne izvrša-jemo iz nje izviraajočih dolžnostij je — naš list. „Edinost“ nam očita „cinično preziranje položaja narodovega ob periferiji“, očita nam, da nismo gladili valovja in mirili duhov na Goriškem, ampak učitelje podpihovali na preziranje vsake discipline, na oči-ten upor, in da je bilo v tej „divji glasbi“ akordov ki so zveneli kakor hvala — sovražnikov. Vse to smo zagrešili, ker smo se zavzeli za goriško učitelj-stvo, ko sta je „Edinost“ in „Soča“ pastili na ce-dilu. Ostre besede nam silijo v pero in po svoji perfidnosti odlikujoča se tržaška „Edinost“ bi pač zaslužila, da ji za njena zasramovanja pošteno posvetimo, ali oziri na primorsko slovenstvo nam to branijo. Toliko pa „Edinosti“ lahko rečemo, da niti ona, niti tisti, ki nasprotujejo primorskim učiteljem, nimajo nobenega patenta na zastopanje primorskih Slovencev, da njim nihče ni dolžan brez-pogojne pokornosti in lahko se jim tudi očita, da sami cinično prezirajo položaj narodov, ko s svojim sovražnim postopanjem proti učitelstvu tirajo to učitelstvo v obup in je neakko izključujejo iz na-rodovih vrst. Ali je „Edinost“ ali so poslanci ne-zmotljivi, da bi njim nasproti moral vsakdo igrati ulogo mutastega psa? Ali so morda oni vzeli v zakup vse slovenstvo in je vsakdo rušilec disci-pline in puntar kdor se pred njo ne valja v prahu? Sicer pa naj „Edinost“ ne govori preveč širokoustno, ker nima prav nobene pravice več, govoriti v imenu vseh primorskih Slovencev. Uči-teljstvo se je oprostilo njenih verig in učitelstvo tvori večino posvetne inteligence na Primorskem ter ima na svoji strani velik del naroda? Ta del naroda je ravno tako rodoljuben, požrtvovalen in zaslužen kakor oni, ki se še vedne zbira okrog tržaške „Edinosti“ in ta del naroda pri-znava, da zastopa „Slovenski Narod“ prave interese primorskih Slovencev proti generalom okrog „Edinosti“ in „Soče“, ki „Slovenski Narod“ le zatega-delj kolnejo, ker se boje za svoje gene-ralstvo.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Jutri v soboto se bo pela po dolgem premoru mej Verdijevimi operami pač najbolj znana in splošno priljubljena opera „La Traviata“ (Dama s kamelijami). Malokatera opera si je pridobila toli naglo in toli veliko simpatijo, kakor to epohalno delo Verdija, ki se ne odlikuje samo po ženijalni glasbi, nego tudi po izbornem tekstu, ki je vzet slavnostnemu Dumasovemu romanu. Jutrišnja pred-stava pa bo zanimiva še zategadelj, ker poje glavno vlogo Violete koloraturka gdč. Mař. Stastná, ki jo je študirala na najizbornejšem praškem glasbenem zavodu pokojnega mojstra Pivode ter je po sodbi čeških strokovnjakov po svojem glasu in svoji zuna-njosti kakor ustvarjena za to partijo. Gdč. Stastná je pela vlogo „Marte“ z najlepšim vspehom, gotovo pa bode z Violeto ta svoj vspeh še daleko nadkri-lila. Vlogo Flore poje naša najpriljubljenejša altistka gdč. Radkiewicz, ki se — kakor vedno — iz-kaže tudi to pot mojsterico i v petju i v igri. Ostale glavne in večje vloge ostanejo v dosedanjih rokah, g. Raškovića, ki je kot Alfred vedno izvrsten, in g. Nollija kot njega očeta. V ožigled, da se je opera že večkrat pela, so cene za jutrišnjo pred-stavo znižane. Zategadelj pa se je nadejati tudi prav mnogobrojnega obiska.

— (Slovensko gledališče) Moj onimi igrami, ki nimajo nikake literarne vrednosti, ki jih ustvarjajo pisatelji a la Costa, da zabavajo najširše občinstvo, da nam zbuja smeh ne s svojo duhovito šalo in satiro in s svojimi slanimi, pikantnimi dovtipi, nego z naivnostjo in neumnostjo ter z nekaterimi smešnimi karikaturami, stoji na častnem mestu burka „Ali je to dekle!“ Toda tega častnega mesta ne mislimo resno! Take igre imajo običajno po jedno glavno osebo, ki prebije vse mogoče in nemogoče, verjetne in neverjetne slučaje in neslučaje ter nudi dotični igralci lepo priliko, da pokaže svojo igralsko zmogljivost. In taka oseba je v tej burki telegrafistka Karolina, ki jo je igrala gospa Polakova. Gospo Polakovo naše gledališko občinstvo predobro pozna: v vseh igrah — zlasti kjer je imela priliko, nastopiti kot subreta — je vedno dosegla najlepši uspeh vpricho svoje prirodne igre in ljubkega, čistega glasu. Tako tudi včeraj! V vseh izpremenah svoje vloge: kot elegantna telegrafistka kot prihljenopobožna markiza Arfozina, kot navihanošavna sennora Agazina in končno kot govornik dijak Kozinski je igrala tako izborno, plesala kot izurjena baletka ter pela izrazno in jako simpatično, da jo je občinstvo aklamovalo med dejanji in koncem njih z glasnim ploskanjem. Druga taka uloga, ki ima nekaj krvi in življenja, je uloga korista Brüllerja, ki ga je igral g. Inemann — kakor on sploh zna — mojstersko ter je bil deležen z gospo Polakovo v najobilnejši meri pohvalnega ploskanja. Pokazal se je zlasti v tretjem dejanju tudi kot prav dobrega pevca. G. Housa je bil Kazimir pl. Publoglavski. Ime samo že pove, kako kako ulogo je imel g. Housa. In tega bebastega gizdalnička je pogodil g. Housa jako dobro v narodni igri in v otroškem govoru ter v vstopni pesmi. Pa tudi masko je nadel praznoglavcu tako, da je bilo veselje! G. Housa zasluži vsestransko pohvalo. Ogra Juháca je dobro igral g. Verovšek. Dober je bil g. Lovšin kot grof Sternheim, takisto gospa Danilova kot pl. Katschreiterjeva in gđc. Ogrinčeva kot Lavrencija. Zadoščil je g. Orehek v ulogi prof. Koprive. Kar je še drugih oseb, so vse neznane in brezpomembne. Gledališče je bilo dokaj obiskano, občinstvo se je prav izborno zabavalo.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) deželni šolski svet v Celovcu potom kranjskih oblastnih naznanja — da je knjižice Fr. Hubad: Franc Jozef I., cesar avstrijski; J. Leban: Andrej baron Čehovin in Tomo Zupan: Naš cesar Fran Josip I. — slovenskim ter slovensko-nemškimi šolam po Koroškem v nakup priporočil.

— (Nove golice.) Opozorjamo na ukaze ces. kr. finančnega ministerstva z dne 24 in 29. aprila 1898, št. 20346 in 13992, objavljeni v drž. zak. pod št. 73, 74 in 75 glede upeljave novih uradnih meničnih golic, novih uradnih golic za trgovske nakaznice o denarnih dajatvah z sedmredno plačnostjo, sledujoč novih uradnih prometnih golic ter ob enem novič opozorjamo na najvažnejše, v navedenem tukajšnjem dopisu omenjene določbe o razveljavljenju in zamenji starih golic.

— (Porotne obravnave.) Predvčeršnjim vršila se je pri tukajšnjem porotnem sodišču obravnava proti bivšemu bogoslovcu Francu Germovniku iz Vodice, katerega je državno pravdnštvo tožilo zaradi hudodelstva poneverjenja, češ da si je kot tajnik in blagajnik „čebelskega društva“ prilastil okoli 700 goldinarjev društvenega premoženja. Porotniki zanimali so vprašanje glede krivde; Germovnik bil je vsled tega od obtožbe oproščen. — Pri drugi obravnavi sedela je na zatožni klopi 19 let stara služkinja Katarina Tabernik iz Domžal, tožena zaradi hudodelstva tatvine, češ, da je svojemu bivšemu gospodarju Kristijanu Lidstatterju ukradla tekom nekaterih mesecev okoli 570 gold. Ker se ji krivda ni mogla dokazati, bila je Katarina Tabernik od obtožbe oproščena.

— (Izgubljene reči.) Tekom meseca novembra bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglasene naslednje izgubljene reči: Tri denarnice s skupnim zneskom 16 gld. 48 kr., zlat prstan z rubinom, tri srebrne žepne ure z verižico, zlata naprsna igla, srebrni obroček in kukalo.

— (Najdene reči) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekom meseca novembra zglasene, oziroma oddane naslednje najdene reči: Štiri denarnice s skupnim zneskom 30 gld. 78 kr., zlata verižica, srebrna žepna ura z verižico, štirje dežniki, črn muf, izprehodna palica, tri pare manšetov in molitvenik.

— (Čitalnica v Novem mestu) imela bode dne 17. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih redni občni zbor s sledečim vzporedom: 1. Nagovor predsednika, poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev pregledovalcev računov. 3. Volitev novega odbora. 4. Načrti.

— (Redni občni zbor narodne čitalnice v Kamniku) se bo vršil v nedeljo 11. decembra ob polu 5. uri popoldne. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. Odbor vabi k obilni udeležbi.

— (Iz Preserja) se nam piše: Delavci v kamnolomu stavbene družbe so iz lastnega nagiba in popolnoma na tistem nabirali že dve leti pripevke za znamenje, koje hočejo postaviti v spomin

cesarjevega petdesetletnega vladanja. Dne 1. decembra so položili temeljni kamen in nameravajo pri ugodnem vremenu še letos dozidati. Delo prav dobro napreduje. V predvečer jubilejnega dne je bila tu splošna razsvetljava. S topiči so streljali pri Sv. Jožefu in na Žalostni gori pozno v noč in drugo jutro. Hše so bile v zastavah. Nekaj posebnega je bilo pa v kamnolomih Knez Zupančič in Kranjske stavbene družbe. Zavrtali so skale, ter luknje z oljem namazali, potem so pa streljali, da je pokalo, kakor bi bili topovi. Drugi dan so se farani udeležili maše v obilnem številu. Šolarce so bile bele oblečene z vencami na glavi. Po maši je bila slovesnost v šoli, koje se je udeležil tudi ves občinski odbor. Otroci so bili obdarovani s cesarskimi podobami in raznimi jedili. Po maši so se pri gosp. županu delile spominske kolajne, kjer so bili tudi vsi ubogi obdarovani z jedili, pijačo in denarjem. Na to je bil skupni obed pri gosp. županu, kojega se je udeležil ves krajni svet, občinski odbor ter več drugih. Pri obedu je gosp. župnik še jedenkrat, kakor prej v šoli gosp. nadučitelj, pojasnil pomen tega dogodka, ter je napil cesarju.

— (Iz Polhovega Gradca) se nam piše: 1. december je bil za naš Polhovi Gradec praznik. Že takoj popoldan jeli so pokati topiči, a na večer ni bilo pokanja konca ne kraja. Zvečer pa so se razsvetile hiše v nebrojnih lučicah, lampijoni ter različnimi transparenti. Z razsvetljavo se je posebno odlikovala grajsčina gosp. Urbančiča. Na hribih Sv. Lorenc, Grmada in Savinka so goreli mogočni kresovi. Ob 8 uri zvečer je priredilo gasilno društvo obhod po vasi v spremstvu godbe in pevcev. Drugo jutro je bila slovesna sv. maša. Otrokom so se razdelile podobice in knjižica „Naš cesar“.

— („Slov bralno društvo“ v Radečah) imelo bo dne 10. t. m. ob 5. uri popoldne v hotelu Petričevem redni občni zbor z običajnim vzporedom.

— („Slovenski Gospodar“ pred sodiščem.) Mariborsko porotno sodišče je te dni odgovornega urednika „Slovenskega Gospodarja“, Boštjana Ferka, vsled tožbe nekaterih socijalnih demokratov in nekih nemških vinotrtčev obsodilo na 7 mesecev zapor, na povrnitev pravnih stroškov in objavo razsodbe na prvem mestu v „Slovenskem Gospodarju“.

— (Nekaj o Herrenvolku) Zadnja „Südsteier. Post“ poroča, da je bila neka celjska gospodščina pred kratkim obsojena v tedenski zapor zaradi psovanja Slovencev in metanja kamenja na nje.

— (Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu) priredi v nedeljo dne 18. decembra t. l. v gledališču „Politeama Rossetti“ pod vodstvom društvenega zborovodje g. G. Vogriča veliki koncert, pri katerem nastopi prvič novoustanovljeni društveni mešani tamburaški zbor, broječ 60 članov. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

— (Odlikovanje.) Gosp. Vekoslav Stiasny, podčastnik pri 22. polku v Spljetu v Dalmaciji, je bil odlikovan s srebrnim križcem s krono.

* (Holandska kraljica nevesta) Londonski časopisi javljajo, da se je mlada kraljica Viljemina holandska zaročila z 23letnim princem Viljemom Widskim. Princ je drugi sin kneza Widskega in nečak ramunske kraljice. Princ je sedaj lajtnant v pruskem gardnem polku. Kraljica Viljemina je baje svojo zaroko sporočila angleški kraljici. — Bržčas tudi ta vest o zaroki Viljemine ni resnična, kakor ni bila resnična ona, da je zaročena s princem Bernardom Henrikom sasko veimarskim.

* (Kaznovan žid) Neki v Marseillu izhajajoč židovski list je razžalil polkovnika 141. polka, Couilleaua. Polkovnik je poslal v uredništvo dva častnika, da pozoveta urednika na dvoboj. Urednik pa je dejal, da je napisal dotično žalitev neki 19letni žid. Tega sta častnika vzela seboj in pred vsem polkom, ki se je zbral na dvorišču vojašnice, je prosil trepetajoči židek polkovnika odpustčanja.

Darila

Jubilejski darovi za družbo sv. Cirila in Metoda. Poslali so: Slavno bralno društvo v Sp. Idriji 4 gld. 60 kr., nabranih na zabavnem večeru. — Č. gosp. Anton Nemec, župnik v Kokri 1 gld. — Litjske Slovence 100 gld. kot šesto pokroviteljstvo s prošnjo, da se vpiše za pokroviteljico rodoljubna gospa Minka Vrančič v Ljubljani. — G. Savič v Št. Lorencu 2 gld. — Gospa Marija Skrinjar v Trstu 100 gld. kot dobiček Nabergojevih razglednic s prošnjo, da se vpiše za pokrovitelja blagorodni gosp. Ivan vitez Nabergoj. — Njegova Premilost g. knezoškof ljubljanski dr. Anton Bonaventura Jeglič 100 gld. — Č. g. dr. Josip Lesar, Alojzijeviski vodja in profesor bogoslovja v Ljubljani 5 gld. — Reka, V. Kolar 2 gld. 50 kr. — Moška in ženska podružnica v Škofji Loki 57 gld. 30 kr. — Gospod H. Starkel, trgovec na Starem trgu v Ljubljani, kot ustanovnik šentjakobsko-trnovske moške podružnice 10 gld. — Podružnica vupavska po g. Fr. Silvestru 14 gld. 30 kr. — Č. g. Tom. Potočnik, župnik na Breznici, je nabral 20 gld., in sicer so darovali gg.: nabiratelj 3 krone, nadučitelj Josip Ažman 1 krono, župan Anton Kržiš-

nik 3 krone, občinski svetovalec in trgovec Janex Finžgar 2 kroni, občinski svetovalec in trgovec Eg. Jeglič 2 kroni, posestnik in usnar Fr. Papler 2 kroni, krojaški mojster Fr. Finžgar 1 krono, posestnik Matija Zupan 3 krone, kovaški mojster Fr. Pogačnik 1 krono, mizarški mojster Jan. S. benabar 2 kroni, posestnica Marija Čop 3 krone, posestnica Katarina Mulej 3 krone, posestnik Fr. Koselj 2 kroni, trgovec Janez Balovec 2 kroni, Kat. Hrovat, Mina Golmajer, Kat. Finžgar, Neža Dolar, Mar. Dašman, Frančiška Triplat po 1 krono in razni manjši doneski skupaj 4 krone. — Gospod Miha Pesjak in gospa Marija Pesjak v Kamni Gorici 10 gld. — Č. gosp. P. Šveglj, kapelan v Kozljah pri Sžani 2 gld. — G. Jožef Klemenčič, nadučitelj v Galiciji pri Celju 1 gld. 40 kr. — Po č. g. J. Zupančiču v Ljubljani 10 gld. kot dar gospe Minke Vrančič v Ljubljani, ki je postala ustanovnica litjske podružnice. — Vsem vrlim Slovincem in Slovenkam prišrna hvala za izredno požrtvovalnost. Blaga jništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 9. decembra. V današnji seji poslanske zbornice je vlada predložila dve predlogi, nanašajoči se na nagodbene provizorij. Fuchs je hotel obe predlogi kratkim potom odkazati odseku, ne da bi se prej vršilo prvo branje. Temu se je opozicija uprla in sta Hofman-Wellichhof v imeni nemških nacionalcov in Gross v imeni nemške napredne stranke izjavila, da bodeta njihovi stranki preprečili z najosrejšimi sredstvi sprejetje vsake predloge, na kateri je vladi kaj ležeče, dokler se ne preklicajo jezikovne naredbe. Fuchs je vzel to izjavo na znanje, rekši, da jo je obžalovati toliko bolj, ker tema predlogama tudi opozicija ni načeloma nasprotna. (Funk: Nismo tu, da bi vladi tlako delali.) Zbornica je potem začela razpravo o regulaciji plač drž. slug, o kateri stvari govori Prohazka že dve uri. Koncem seje pride na vrsto interpelacija slovenskih poslancev radi preganjanja slovenske zastave v Gorici.

Dunaj 9. decembra. Ministerski predsednik grof Thun je v današnji seji odgovoril na tri interpelacije, zadevajoče Slovence. Na interpelacijo glede izdajanja samoslovenskih poselskih knjižic je Thun odgovoril, da izdaja državna tiskarna le dvojezične knjižice, da pa po poselskem redu ni določeno, v katerem jeziku se morajo popolniti in je vsled tega prepuščeno poklicnim organom, da jih popolnjujejo, kakor se jim zdi potrebno. Na Spinčičevo interpelacijo glede necega, samo v italijanskem jeziku izdanega razglasa tržaškega namestništva, je Thun odgovoril, da je že 29. septembra in potem še 5. novembra ukazal strogo varovanje jezikovne ravnopravnosti, in da je tržaški namestnik že storil kar treba, da se to zgodi. Končno je Thun odgovoril na Lemischevo interpelacijo glede jezika, v katerem naj slovenske posojilnice na Koroškem občejejo s trgovinsko zbornico. Povod Lemischevi interpelaciji je dala ministerska odločba, da slovenske posojilnice niso dolžne, predlagati trgovinski zbornici nemških izkazih. Thun je rekel, da ima vsaka posojilnica pravico, izvrševati društvene akte v svojem uradnem jeziku, trgovinska zbornica pa naj v njihovem jeziku sestavlja svoje zahteve za izkaze, ker s tem nikakor ne greši proti svojemu uradnemu jeziku.

Dunaj 9. decembra. „Slovanska kršćansko-narodna zveza“ je sklenila, poslati Riegru posebno adresu.

Dunaj 9. decembra. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy pride jutri zjutraj sem, da poroča cesarju o položaju.

Budimpešta 9. decembra. V mestu vlada velika razburjenost. Seja poslanske zbornice se je mesto ob 10. uri začela šele ob polu 12. uri. Podpredsednik Lang je naznanil, da Szilagy neče preklicati svoje demisije in da jo utemeljuje s konstitucionalnimi pomisleki. Iz liberalne stranke izstopivši poslanci so se presedli na skrajno levo krilo in so izstopili iz vseh odsekov. Zbornica je Szilagyjevo demisijo vzela na znanje in določila, da voli jutri novo predsedništvo.

Budimpešta 9. decembra. Vlada predloži tekom prihodnjih dni parlamentu nagodbene provizorij. Trije liberalni poslanci, kateri so podpisali lex Tisza, so svoje podpise preklicali.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne poge, lišaje in mozolčke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo. 1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—41)

Jedina zaloga

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon števil. 68.

Štev. 34. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 896.

V soboto, dan 10. decembra 1898.

Opera.

Prvikrat v tej sezoni:

La Traviata.

(Dama s kamelijami.)

Opera v 4 dejanjih. Po Dumas-a ml. „Dama aux camélias“, spisal F. M. Piave, poslovenil A. Funtek. Uglasbil G. Verdi. Kapelnik g. Hilarij Benisek. Režiser g. Josip Noll. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.15. uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dan 13. decembra: „Omi-kanci“. Slika iz življenja. Spisal Viktor Leon.

Zahvala.

Podpisana prostovoljna požarna bramba na Vinici izreka najtoplejšo zahvalo vsem č. g. darovalcem za naklo-njene jej darove, isto tako tudi gospodu trgovcu Juriju Šterku, kot nabiralcu nabrane vsote 117 gl. 50 kr. Živel vrli nabiralec in vsi milosrdni darovalci!

Nadaljne darove se prosijo pošiljati društvenemu bla-gajniku, g. Juriju Šterku.

Na pomoč!

(1899)

Prostovoljna požarna bramba na Vinici

dan 6. decembra 1898.

Joško Bergant
tajnik.

Franjo Lovšin
načelnik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 5. decembra: Marija Mavrič, posestnica, 75 let, Kladezne ulice št. 19, vodenica.

Dne 8. decembra: Matija Jurkovič, železniški čuvaj, 73 let, Cesta na loko št. 2, mrtvoud.

V deželni bolnici:

Dne 6. decembra: France Lekan, pekov sin, 7 let, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Decembar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
7.	9. zvečer	739.2	-0.6	sl. vzhod	megla	0.0
8.	7. zjutraj	735.7	0.0	sl. zahod	megla	0.0
8.	2. popol.	736.7	3.5	sl. jvzh.	del. obl.	
9.	9. zvečer	739.0	1.3	sl. jug	megla	0.0
9.	7. zjutraj	742.2	1.2	sl. zahod	megla	0.0
9.	2. popol.	741.5	5.9	sl. svzh.	jasno	

Srednja temperatura srede in četrtka -0.3° in 1.6°, za 0.3° in 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dan 9. decembra 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gl. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 05
Avstrijska zlata renta	120 35
Avstrijska krona renta 4%	101 20
Ogerska zlata renta 4%	120 10
Ogerska krona renta 4%	97 55
Avstro-ogerske bančne delnice	915 —
Kreditne delnice	360 85
London vista	120 67 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 05
40 mark	11 80
10 frankov	9 56 1/2
Italijanski bankovci	44 60
C. kr. cekini	5 70

Na Najvišji ukaz Njeg. c. in k. apost. Velečastva.

XXXII. c. k. drž. loterija

za civilne dobrodelne namene tostranske državne polovice.

Ta denarna loterija — jedina v Avstriji zakonito dovoljena — ima 12 034 dobitkov v gotovem denarju v celotnem znesku 401 800 kron.

Glavni dobitnik:

200.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamči c. k. loterijski dohodni urad.

Žrebanje bode nepreklicno 15. decembra 1898.

Srečka velja 4 krone.

Srečke imajo na prodaj: Oddelek za državne loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, loterijske kolekture, tobačne trafike, davčni, poštni, brzojavni in železniški uradi, menjalnice itd. Načrte za igranje dobé kupci srečk zastonj.

Srečke se določijo poštne proste.

Ravnateljstvo c. kr. loter. dohodninskega urada.

(1466—9)

Oddelek državnih loterij.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zahvala.

Vsem onim, ki so izkazali ob smrti našega nam nepozabnega soproga, oziroma očeta in sta-rega očeta, gospoda

Franceta Perušek-a

na kateri koli način svoje sožalje, izreka tem potom najtoplejšo zahvalo

žalujoča rodbina

(1900)

Perušek-ova.

Dve stanovanji

jedno s tremi sobami, predsobo, kuhinjo in služniško sobo; jedno s štirimi sobami in enakimi pri-tiklinami, obe z vrtnim deležem, eventualno kot jedno stanovanje s sedmimi sobami, se za febru-arski termin, oziroma takoj dasti po ceni v najem

Več v Novi ulici št. 5 pri hišniku. (1894—2)

Dne 13. decembra t. l. dopoldne bode v Zgor. Logatcu (Cerkovska vas)

prostovoljna dražba

nekdanjega Murmukovega posestva, obstoječega iz hite št. 12, travnikov, gozdov in njiv. Hiša ima tudi prodajalnice. Dražba vršila se bode pri c. kr. okr. sodišču v Logatcu.

Več se izve pri Francu Kumru v Kranju ali pa pri c. kr. okr. sodišču v Logatcu. (1898—1)

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod
Mestni trg št. 8
v Ljubljani.

Niklaste cilindar-remontoir ure od .	4 gl. — kr. naprej
Srebrne cilindar-remontoir ure od .	6 „ — „
Srebrne damске cilindar-remontoir-ure s srebrnim pokrovom od .	7 „ — „
Srebrne remontoir-ure na sidro od .	10 „ — „
Srebrne remontoir-ure s 3. srebrnim pokrovom od .	10 „ 50 „
Zlate damске remontoir-ure od .	14 „ 50 „
Zlate remontoir-ure za gospode z dvojnim pokrovom od .	28 „ — „
Zlate remontoir-ure za gospode z dvojnim pokrovom od .	38 „ — „
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni z bitjem ur od .	9 „ — „
Ure na nihalo z bitjem črtink od .	13 „ — „
Budilke od .	27 „ — „
„Schwarzwalder“ z bitjem pol ur od .	2 „ — „
„Schwarzwalder“ z bitjem pol ur od .	3 „ — „

Za dobro blago in za dela se jamči. Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodajalnici.

Za morebitne potrebitine se najbolje priporoča z velespoštovanjem (808—41)

Franc Karol Rudholzer.

Dobavitelj kontrolnih ur za c. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

VIZITNICE

priloge

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga iz Trbiča. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbič, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leog. - Gastain, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pizzen, Marifine vate, Heb, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Ko-čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiča. Ob 5. uri 48 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Leog-Gasteina Ljubna, Celovca, Lince, Pon-tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta iz Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. v Kamnik. Ob 6. uri 56 m. zju-traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

2 učenca

vzprejmeta se takoj pri zlatarju

Karolu Januš-u

(1892—2)

v Ljubljani, Rožne ulice št. 21.

Kaj je polysulfín?

Polysulfín (perilovec) je po natančnih poskusih edino tkanina, neškodljivo pralno sredstvo, katero nesnago samo-torno od perila loči in ob enem brez smrada desinfikuje. Cena zavitka 15 kr., odprtega 34 kr. kilo. V trajnosti perila se kaže prištedje. Dobiva se v vseh dobro založenih specerijskih prodajalnicah; tovarniško salogo za Krajsko imata (1828—12)

Kavčić & Lilleg

v Prešernovih ulicah.

Z otročjo glavo kot varstveno znamko

je samo pristen „Mörathon“, katerega čudovite lastnosti hvalijo vsi kadilci. Le tedaj pristen, če stoji „Mörathon“ na zavoju. 12 malih zavojev (à 10 kr.), ali 4 veliki (à 30 kr.) 1675 s povzetjem 1 gl. 26 kr. II. (2)

Th. Mörath

medicinalna droguerija „Pri bobru“

Gradec, Jakominigasse 1.

Glavna zaloga v Ljubljani: Fr. Pettauer-jeva droguerija.

„Kdor koristno daruje, daruje dvakrat vredno!“

Priložite torej, častita dama, svo-jim božičnim darilom jeden prekrasen karton z renomiranim

Doering-ovim milom s sovo.

Ta doklada bode vsakogar razve-selila in mu bode ugodna.

Dobiva se povsodi brez zvišanja cen. (1884)

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co. Dunaj, I. Lugeck 3
Prodaja na debelo v Ljubljani: An. Krisper, Vaso Petričič, Avg. Auer.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.